

עמ"ת 36765/07/16 - ל ל ה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 36765-07-16 ה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העורר	ל ל ה (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

כללי

ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט נוריאלי) אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

כנגד העורר הוגש ביום 23.5.16 כתב אישום המייחס לו עבירות אימים והיזק לרכוש במזיד, בשל אירוע אשר התרחש ביום 22.5.16 מחוץ לבית המתלוננת (גרשתו). מכתב האישום עולה כי העורר הגיע לבית המתלוננת במועד האמור, ביקש להיכנס, דפק בחוזקה על דלת הבית ושבר דלת של מחסן פלסטיק שהיה מחוץ לבית ועקר אותה ממקומה. בהמשך התקשר לשכנתה של המתלוננת ואיים כי הוא מתכוון "לשפוך" את המתלוננת וללכת לבית סוהר הדירים "כמו גבר".

ביום 26.6.16 הודה העורר, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן והורשע על ידי כבוד השופט טרסי בעבירת האימים כמתואר לעיל. במסגרת ההסדר נמחק האישום שעניינו היזק לרכוש שהתייחס לשבירת דלת המחסן ועקירתה ממקומה.

ב"כ המאשימה הבהירה כי אין הסדר לעניין העונש וכי עמדת המאשימה לעונש מאסר בפועל, אולם הסכימה להפניית העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו, שיתייחס בין היתר לסוגיית ההתמכרות לסמים ונכונות להשתלב בהליך טיפולי. בשים לב לכך שהעורר עצור, הפנה כבוד השופט טרסי את העורר לקבלת תסקיר תוך שקצב את המועד לעריכתו וקבע את המועד לטיעונים לעונש ליום 14.9.16.

למחרת היום התקיים דיון לפני כבוד השופט נוריאלי בבקשת המשיבה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים

עמוד 1

כנגדו, ובשים לב למידת המסוכנות הנשקפת מהעורר, הנלמדת מהמעשים בהם הורשע, מעברו הפלילי ומתסקירי שירות המבחן בעניינו, הופנה העורר לתסקיר משלים לבחינת אפשרות מעצרו באיזוק אלקטרוני. דא עקא, גם אפשרות זו נדחתה על ידי שירות המבחן, ובנסיבות אלה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר. בית המשפט קמא סקר בהחלטת המעצר מיום 18.7.16 את תסקירי המעצר בעניינו של העורר, ואת התרשמות שירות המבחן מרמת מסוכנות גבוהה להתנהגות אימפולסיבית ואלימה, ממניפולטיביות ומהיעדר יכולת של חלופה ביתית להפחית גורמי סיכון בעניינו, אף לא במסגרת מעצר באיזוק אלקטרוני. שירות המבחן עמד על נטייתו של העורר לצרוך אלכוהול באופן המפחית את יכולת הריסון העצמית ומגביר הסיכון להישנות התנהגות אלימה (בכלל ולא דווקא ביחס למתלוננת) ובית המשפט קמא העדיף עמדה מקצועית זו על פני מסמכים שהוגשו לעיונו מטעם העורר, תוך שאבחן אותם על סמך המסד העובדתי שהובא בפניו.

נימוקי הערר

ב"כ העורר טען כי העורר הורשע בעבירת איומים בלבד, כי לא עומד כנגדו עונש מאסר מותנה בר הפעלה, כי המתלוננת שינתה את גרסתה ופנתה אליו וביקשה להגיע לדיון, כי לעורר אין עבר בעבירות אלימות וכי שחרורו ממעצר מבוקש לשם שילובו בהליך טיפולי עובר לגזירת עונשו.

ב"כ המשיבה הבהירה כי הפנתה לפסק הדין הקודם בעניינו אף שעונש המאסר המותנה אינו בתוקף לנוכח טיב המעשים והפגיעה החוזרת במתלוננת ולנוכח סמיכות הזמנים בין מועד ביצועם לתום תקופת התנאי. כן עמדה על כך שמהורשע העורר לא עומדת לא עוד חזקת החפות, וכי לו חפץ העורר בהליך טיפולי היה מתחיל בו כבר בתקופת מעצרו ולא כך הוא. כן הפנתה לגרסתה של המתלוננת בהודעתה במשטרה ביחס לאימה שחשו היא והילדים מפניו של העורר.

דיון והכרעה

העורר הורשע בביצוע עבירת איומים כלפי גרושתו, זאת עקב אמירות קשות מאוד שהשמיע בדבר כוונתו לפגוע בה ולו במחיר של כליאתו. דבריו מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו, ואף המתלוננת ציינה בהודעתה במשטרה כי היא חוששת מהעורר, ובלשונה "במצב כזה אני לא מפחדת ממנו אני משקשקת וגם הילדים שלי מפחדים נלחצו ונבהלים... לפעמים הוא שתי ומעושן והוא מוציא הכל עלי, מעשן סמים" (הודעה מיום 22.5.16). לאלה מצטרפים איומים קודמים (מיום 25.8.14) בגינם התנהל נגדו הליך משפטי קודם והוטל עליו עונש מאסר מותנה שתוקפו פקע כחודשיים בלבד עובר לאירוע הנוכחי.

העובדה שהעורר הורשע בביצוע המעשים מהווה אף היא תוספת משקל בבואו של בית המשפט לערוך האיזונים הנדרשים בשקילת שחרור ממעצר (בש"פ 678/08).

לכך מצטרפים שלושה תסקירי מעצר בעניינו של העורר, האחרון שבהם מיום 7.7.16, המצביעים על מערכת יחסים קונפליקטואלית בינו לבין המתלוננת (ממנה התגרש אולם חזר להתגורר עמה), על אימפולסיביות, על פנייתו של העורר לחומרים ממכרים במשך השנים (סמים ואלכוהול) בעיתות משבר והשפעתם על העורר בויסות דחפים ורגשות, ועל

הכחשה של נזקקות טיפולית במישור זה. כל אלה מצביעים על מסוכנות שלדעתם המקצועית לא ניתן לאיינה במסגרת של חלופה ביתית (אף שהחלופות שהוצעו היו ראויות) ואף לא במסגרת מעצר באיזוק אלקטרוני.

יצוין כי לא נטען שהעורר ניצל את תקופת מעצרו לשם שילוב בטיפול גמילה במסגרת בית הסוהר, ואף עולה כי העורר סבור שהטיפול לו הוא דרוש הינו בתחום האלימות בתוך המשפחה בלבד. מכאן, כי העורר נעדר מודעות למצבו ומנסה להציב תנאים לטיפול, ובטרם השתלב בהליך טיפולי לא ניתן לומר כי חלה הפחתה כלשהי של מסוכנותו.

בית המשפט העליון הביע לא אחת את דעתו כי עבירות אלימות במשפחה מאופיינות בהתפרצויות בלתי נשלטות של הנאשם, ועל כן לא יהיה בכוחה של חלופת מעצר כדי להקטין באופן מספק את הסיכון הנשקף ממנו לבני משפחתו ולציבור בכלל, ואין בהכרח די בריחוק גיאוגרפי של הנאשם מהמתלוננים כדי לאיין מסוכנות זו (כבוד השופט דנציגר בבש"פ 8296/13).

בשים לב לאמור לעיל, אין לומר כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית המשפט הנכבד קמא, אשר בחן כל אפשרות להקלה בתנאי מעצרו של העורר.

לאור האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, במעמד עו"ד כהן
ב"כ המאשימה ועו"ד עזריה ב"כ העורר.